

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **D.**, IČO X., proti žalovanej **M. R.**, vedenej na Okresnom súde Košice I, pod sp.zn. 10 C 1025/2000, o dovolaní žalovanej zastúpenej JUDr. M.H., advokátom so sídlom v K., , proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 2. júla 2007, sp.zn. 4 Co 390/2005, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie o opravnom prostriedku žalovanej proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 2. júla 2007, sp. zn. 4 Co 390/2005 **z a s t a v u j e**.

Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Košiciach uznesením z 2. júla 2007, sp.zn. 4 Co 390/2005 uložil žalovanej zaplatiť poriadkovú pokutu vo výške 15 000 Sk na účet Krajského súdu v Košiciach do troch dní od doručenia uznesenia, nakoľko v písomnom podaní, ktoré došlo Krajskému súdu v Košiciach 26. apríla 2007, hrubým a vulgárnym spôsobom napadla sudcov a najmä predsedu Krajského súdu v Košiciach JUDr. I. V. (§ 53 ods. 1 O.s.p.).

Predmetné uznesenie napadla žalovaná opravným prostriedkom označeným ako „sťažnosť, ktorú prerieši najvyšší súd“. Uviedla v nej, že udelenie pokuty „zamieta“, a vyjadrila sa, že v podaní, na základe ktorého jej bola uložená poriadková pokuta, len slovne reaguje na situáciu, ktorú sudcovia svojim správaním navodzujú, a to výrazovými prostriedkami, ktoré súčasný spisovný styk akceptuje. Aj v tomto podaní vulgárnym spôsobom osočovala sudcu JUDr. I. V..

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorému bola vec predložená na rozhodnutie, skúmal najskôr, či daný opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno týmto opravným prostriedkom napadnúť (§ 201 a nasl. O.s.p.).

I keď Občiansky súdny poriadok výslovne nevypočítava procesné podmienky konania, možno z neho vyvodit', že procesné podmienky sú také vlastnosti súdu a účastníkov konania, ktoré musia byť splnené na to, aby sa dosiahol cieľ občianskeho súdneho konania vyplývajúci zo základných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (v prvej hlave prvej časti). Na strane súdu k podmienkam konania patria také jeho vlastnosti, ktoré vymedzujú jeho práva a povinnosti ako orgánu štátu konať a vydať rozhodnutie. Takouto vlastnosťou je nepochybne aj funkčná príslušnosť, úprava ktorej dáva odpoveď na otázku, ktorý súd je príslušný konať a rozhodovať o veci v inštančnom postupe. Chýbajúca funkčná príslušnosť na prejednanie určitej veci predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania.

Podľa § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví (§ 104 ods. 1 prvá veta O.s.p.).

Z ustanovenia § 201 O.s.p. vyplýva, že účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje.

V prejednávanej veci je opravným prostriedkom (odvolaním) napadnuté uznesenie krajského súdu (odvolacieho súdu) vo výroku, ktorým bola odvolateľke uložená poriadková pokuta. Proti rozhodnutiu o poriadkovej pokute možno podať odvolanie, avšak vzhľadom na podmienku uvedenú v citovanom ustanovení § 201 O.s.p. len v tom prípade, ak bola pokuta uložená súdom prvého stupňa. Predmetné uznesenie však nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého stupňa, ale uznesením krajského súdu ako súdu odvolacieho, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa (porovnaj k tomu aj ustálenú judikatúru, napr. sp.zn. 1 Co 4/2004, 5 Co 2/2007)).

Chýbajúca funkčná príslušnosť akéhokoľvek súdu na prejednanie určitej veci, ktorá inak do právomoci súdu patrí, predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania.

So zreteľom na tento záver bolo konanie o tomto opravnom prostriedku v súlade s § 104 ods. 1 O.s.p. zastavené.

Iba pre úplnosť dáva Najvyšší súd Slovenskej republiky do pozornosti, že zákonodarca v ustanovení § 239 ods. 3 O.s.p. (v nadväznosti na predchádzajúce ustanovenia odsekov 1 a 2) prípustnosť dovolania výslovne vylúčil o.i. v prípade, ak dovolanie smeruje proti uzneseniu o poriadkovej pokute. Uloženú poriadkovú pokutu môže však súd podľa § 53 ods. 4 O.s.p. dodatočne, a to i po skončení konania odpustiť, ak to odôvodňuje neskoršie správanie sa toho, komu bola uložená, alebo ak nastali dôvody hodné osobitného zreteľa; to neplatí, ak už bola poriadková pokuta zaplatená.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 1. marca 2012

JUDr. Vladimír Magura, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Dagmar Falbová